

se af embedsmænd fra en anden medlemsstat med henblik på at opretholde den offentlige orden og sikkerhed og forebygge strafbare handlinger. Medlemsstaterne har ikke nogen pligt til at etablere fælles patruljer eller gennemføre andre fælles operationer.

Det følger af bestemmelsens *stk. 2*, at værtsmedlemsstaten med den udstationerede medlemsstats samtykke kan give den udlånte embedsmand myndighedsbeføjelser i forbindelse med fælles operationer eller, hvis det er muligt i henhold til værtsmedlemsstatens lovgivning, tillade den udlånte embedsmand at udøve sine myndighedsbeføjelser i overensstemmelse med den udstationerede stats lovgivning. Disse myndighedsbeføjelser må kun udøves under ledelse af embedsmænd fra værtsmedlemsstaten. Det fremgår endvidere af *stk. 2*, at den udlånte embedsmand er underlagt værtsmedlemsstatens nationale lovgivning, og at værtslandet har ansvaret for embedsmandens handlinger.

Endelig fremgår det af *stk. 3*, at udlånte embedsmænd skal følge de instrukser, som værtslandets kompetente myndigheder giver.

2.2.4.2. Bistand i forbindelse med forsamlinger af mange mennesker, katastrofer og alvorlige ulykker (Artikel 18)

Det fremgår af *artikel 18*, at medlemsstaternes kompetente myndigheder yder hinanden gensidig bistand i forbindelse med forsamlinger af mange mennesker, store arrangementer, katastrofer og alvorlige ulykker ved tidligst muligt at underrette hinanden om sådanne situationer med grænseoverskridende følger. Desuden udveksler myndighederne relevante oplysninger samt træffer og koordinerer de politimæssige foranstaltninger, der er nødvendige på deres område i situationer med grænseoverskridende følger. Så vidt muligt sendes endvidere embedsmænd, specialister og rådgivere, og udstyr stilles til rådighed, hvis den medlemsstat, hvor arrangementet mv. finder sted, anmoder herom.

2.2.4.3. Brug af våben, ammunition og udstyr (Artikel 19)

Det fremgår af *artikel 19*, at en udsendende medlemsstats embedsmænd, der befinder sig på en anden medlemsstats område i forbindelse med en fælles operation i medfør af *artikel 17* og *18*, kan bære deres nationale uniformer. Endvidere kan de som udgangspunkt medtage de våben, den ammunition og det udstyr, som er tilladt ifølge den udstationerede med-

lemsstats nationale lovgivning. Medlemsstaterne kan imidlertid forbyde udlånte embedsmænd at bære bestemte typer våben, ammunition og udstyr eller i det hele taget at anvende våben, ammunition og lignende udstyr.

2.2.4.4. Almindelige civile retlige ansvarsregler (artikel 21)

Artikel 21 har til formål at fastlægge retningslinier for udbetaling af erstatning for skader, der forvoldes i forbindelse med opgaver, som efter *artikel 17* og *18* udføres af en medlemsstats embedsmænd på en anden medlemsstats område.

Den grundlæggende regel er, at en medlemsstat er ansvarlig for enhver skade, der forvoldes af dens embedsmænd under sådanne operationer. Det følger således af *stk. 1*, at en medlemsstat er erstatningsansvarlig efter reglerne i en anden medlemsstat, hvis dets embedsmænd under udførelse af opgaver efter *artikel 17* på en anden medlemsstats område forvolder skade. Dog skal den medlemsstat, på hvis område skaden er forvoldt, i første omgang udbetale erstatning for en sådan skade på samme måde, som hvis den var forvoldt af dens egne embedsmænd, jf. *stk. 2*. Den udsendende medlemsstat skal refundere de udgifter til erstatning, som er udbetalt af den anden medlemsstat i anledning af personskade, jf. *stk. 3*. For så vidt angår andre skader giver de enkelte medlemsstater afkald på at kræve skadeserstatning godtgjort af en anden medlemsstat, dog med forbehold af visse rettigheder over for tredjemand, jf. *stk. 6*.

Ifølge bestemmelsens *stk. 4* har værtsmedlemsstaten ansvaret for enhver skade, som en anden medlemsstats embedsmænd måtte forvolde under udøvelse af operationer efter *artikel 18*. Hvis skaden skyldes grov uagtsomhed eller forsætlig forsømmelse, kan værtsmedlemsstaten dog søge alle beløb, som den har udbetalt til skadelidte eller til personer, der har fremsat erstatningskrav på deres vegne, godtgjort af den udsendende medlemsstat, jf. *stk. 5*.

2.2.4.5. Strafferetligt ansvar (Artikel 22)

Artikel 22 indeholder bestemmelser om strafferetligt ansvar for strafbare handlinger begået af eller mod embedsmænd fra en medlemsstat, mens de udfører opgaver på en anden medlemsstats område i henhold til rådsafgørelsen. Det fastsættes, at sådanne embedsmænd i strafferetlig henseende skal sidestilles med embedsmænd i den medlemsstat, hvor de strafbare handlinger er begået.